

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΟΣ'Ο Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖται.

Γ.— Τί μὲ κυττᾶς ἀμύλη τος ;
Μ.— Τὰ νέα περιμένω.
Γ.— Σχεδὸν κανένα ζήτημα δὲν φαίνεται λυμμένο.
"Όλα τὰ βλέπω σκοτεινὰ
κι' ἐδῶθε, καὶ παρέκει
καὶ κάθε μῆνας ποὺ περνᾷ
χειρότερα τὰ μπλέκει.

'Αντὶ νὰ βλέπουμε χαρὲς
μετὰ τὸ πανηγῦρι,
τρωγόμαστε σὸν πεθερὸς
μ' αὐτὸ τ' ἀδελφομοίρῃ
κι' ἐδῶθε βλέπεις ντράβαλα κι' ἐκείνενε μπουκλούκια
κι' ἡ γνῶμες μας διχάζονται
καὶ μᾶς παρουσιάζονται
διάφορα παλούκια.

Παντοῦ θαυμάζεται, Μαρῆ,
ἡ δάφνη μας ἡ θαλλεοὴ
κι' ἐγκάμια μᾶς πλέκονται
ἀπὸ τὸ κάθε στόμα,
αἱ Νῆσοι δύμως στέκονται
ἀμφιβόλοι ἀκόμα
κι' ἄλλα πολλὰ ποὺ τ' ἀφησαν ἔνεκα μὲ τὴ ζέστη
καὶ δὲν τὰ καθαρίσανε καλὰ στὸ Βουκορέστι.

Ντράβαλα 'δω, ντράβαλα 'κει
καὶ δάκτυλοι Κρατῶνε.
δὲν θὰ τὸ βγάλης τὸ χακι
μήτε καὶ τοῦ Φωτῶνε.
"Ανοιξ' δι γίγαντας δουλειές π' δύως σοῦ τάπα τότες,
παντρέψου ναύης μηχανὴ νὰ βγάνης στρατιώτες.
Δὲν εἰν' καιρὸς νὰ κάθεσαι παντρέψου κι' ἐνδρες τέρι
νὰ στέρνῃς ἀκατάπαυτα ἐφέδρους τοῦ Λευτέρη.

'Εβιαστήκαμ' δλοι μας μ' ἐκείνη τὴν εἰρήνη
ποὺ δι καθένας ἥθελε διγλήγωρα νὰ γίνη,
βιάστηκ' ἡ ἀποστολὴ μαζὺ μὲ τὸ Λευτέρη
νὰ υπονούψῃ τὰ χιωτὶκὰ τρύγη χέρι, χέρι,
βιάστηκα κι' ὁ μασκαράς τοῦ Γρερς τῆς Αγγλίας
καὶ μᾶς επαρουσίασε χιλιάθες δυσπολίας,
ἐβιάζωμονα κι' ἐγὼ γιὰ νάρτω στὸ γραφεῖο
κι' ἔτοι τὰ παρατήσαμε
καὶ δὲν ἐσυζητήσαμε
περὶ τῶν Βενουφίων !

'Εβιαστήκαμ' ἀπὸ καὶ νὰ φύγουμε μπονόρα
κι' ἐκείνα τὰ βακούφια ἐβγῆκαν δέου τώρα
καὶ εἰς ήμέρας πώπορε καὶ σὺ ν' ἀνακουφίζεσαι,
ἀνησυχεῖς, ταούτεσαι, φοβᾶσαι, βακουφίζεσαι,
καὶ δὲν μπορεῖς ν' ἀναπαυθῆς
καὶ βούσκεσαι σὲ χάλι
καὶ κάνεις ν' ἀποστρατευθῆς
μὰ συλλογίζεσαι πάλι !

Νᾶξερες τὸ βακούφιον τὸ σημασία πῶχει !
Εἶναι οὐφίστη κύριε ! 'Εσύ τὴν ξέρεις ;
"Οχι !
Οὔτε κι' ἐγὼ μωρὲ Μαρῆ γνωρίζω τὸ σημαίνει
ἄλλ' ὀκριβῶς εἰν' η δουλειὰ μὲ δαῦτα μπερδεμένη
κι' ἄν δὲν τὰ καθαρίσουμε
συντόμως τὰ βουκούφια,
φοβῶμαι μὴ γνωίσουμε
μὲ τὰ καλάθια κούφια.

Δάφνας ἐδρέψαμεν χρυσᾶς
κι' ἐντούτοις ἔνα μῆνα
ἐκείνος ὁ Ρεσήτ πασσᾶς
μᾶς παῖζει τὴ μπερδίνα
κι' ἐνῶ τὸν περιμένουμε πῶς θάρτη νὰν τὰ λύσῃ,
τηλεγραφεῖ πῶς ἔδοσε τὰ δύο χα του στὴν πλύσι
κι' ἄλλα στεγνὰ μὴν ἔχωντας ὁ Τοῦρκος νὰ φρέστῃ,
νὰν τὰ στεγνώσῃ καρτερεῖ
κι' ἔτσι τὰ ποάγματα, Μαρῆ,
μένουν στὴν ἴδια θέσι !

Εἰρήνη ἐσφαλίσαμε νὰ πάψῃ τὸ τουφέκι,
κι' ἐνῶ τὸν ἐνικήσαμε
καὶ τὸν κατατσαύσαμε
τὸν Τοῦρκο τὸ ζευζέκη,
ἐκείνος πάλι προχωρεῖ καὶ φάνει στὸ Πετρίτσι
καὶ μ' ἄλλους λόγους θάχουμε τὰ ἴδια γρίτσι, γρίτσι !

Μ.— 'Ακοῦς τὸ ἀφιλότιμο τὸ γένος τοῦ Χαμίτη !
'Αφοῦ μωρὲ τ' ἀλλάξαμε στὸ ξύλο τὸν προφήτη
γιατὶ ξανασηκώνεται ; Τὶ ἀπαιτήσεις ἔχει ;
Μήν τὸν ἀτανοβάνουνε ;
Γ.— Ξέρω κι' ἐγὼ τὶ τρέχει !
Μὰ δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται, γαμάλη, νὰ μὴν ξέρης,
ποιὸς εἰν' αὐτὸς δι αἴμος, αὐτὸς δι Ιαβέρης,
π' ἀπυνοβάνει τὴν Τουρκιὰ συνθήκη νὰ μὴν κάνῃ
γιὰ νάχῃ ἔτσι πάντοτε τὸν κόρμιο στὸ τηγάνι.

Μωρὲ δὲν καταλαβαίνεις
τὶ κακὸ μᾶς ἀπειλεῖ ;
Τοῦρκος εἰν' δι μπερδένης.

ΙΑΚΩΒΑΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΟΥΡΙΟΥ

Μετὰ νίκας καὶ θριάμβους ἀνελπίστους καὶ μεγάλους,
ηρθαμε σ' ἀπελπισίας.

καὶ ηρούτει ὁ Μεσσίας
νὰ ἔλπιζωμεν στοὺς Γάλλους
μ' ἄν οἱ Γάλλοι δὲν μπορέσουν νὰ μᾶς φτιάσουν τὴ δουλειὰ,
πιάσε τὸ Βεζύρη πάλι
κι' ἐν μανίᾳ πὲ μεγάλῃ
ξαναβγάρτου τὰ μαλλιὰ !

Πῶς ἦτανε τὰ πράμματα καὶ πῶς θὰ καταντήσουνε !
Ἄπο πολέμους ἐμπαθεῖς
δέν ἔφτασες ν' ἀπολυθῆς
ποῦ θὰ σὲ ματαντύσουνε !

Εματαλλάξαν οἱ καιροὶ
κι' ἄν ἐπιμείνῃ βρὲ Μαρῆ
αὐτὸς ὁ Μουχαμέτης,
δὲν εἰν' ὁ βίος Μάϊος δπως τὸν υποθέτεις.
Κι' ἄν λὲς πῶς ἀπολύθηκες καὶ θαῦρης ἡ συχία,
μοῦ τῶπ' ὁ Χότζας ὁ παπᾶς
πῶς σίγουρα θὰ ξαναπᾶς
στὴν ἔκτη μεραρχία.

Μωρὸς ἡ γλῶσσα δὲ μ' ἀρέσει
ποῦ μιλεῖ ὁ Τσελεπῆς,
κι' εἶναι δάκτυλος στὴ μέση
μ' ὅσα θέλεις νὰ μοῦ πῆς.
Δάκιυλος ποῦδος νάναι μέσ' τὸ μάτι σου φαρδύς,
τοῦ στρατοῦ σου ή ἀξία
καὶ ἡ αἰσιοδοξία
δὲν σ' ἀφίνει νὰ τὸν δῆς.

M.— Γιὰ φαντάσου, μωρὲ Γιάννη, τοὺς ἔχθρούς σου νὰ νικᾶς
καὶ νὰ σὲ μαράνει θλῖψι.
ὅπου δὲν μπορεῖς νὰ λείψῃς
ἀπὸ τὰς περιτλοκάς!
Γιὰ φαντάσου νάσαι τῶρα δυὸς πολέμων νικητής,
καὶ νὰ μὴ σὲ ὑπακοῦνε
ἄλλα νὰ φιλονεικοῦνε
γιὰ τὰ μέρη ποῦ κρατεῖς !

Γ.— Μ' ὅσα καὶ νὰ λέν' οἱ Γάλλοι
διὰ γλώσσης φιλικῆς,
σκιάζομαι πῶς θάσαι πάλι
γιὰ τὰ μέρη τοῦ Κιλκίς.
Ἄπο μακριὰ τὴν ἔρεις τὴν ὄβιδα ποῦ βροντᾶ,
δὲν ἔπηγες ὅμως, χάχα, νὰ τὴν δῆς ἀπὸ κωντά.

"Ακουσες τ' εἶπ'" ὁ Λευτέρης; « Ή 'Ελλὰς εἰν' ίκανή
ν' ἀντιμετωπίσῃ μόνη τὸν ἔχθρὸν ποῦ θὰ φανῇ. »
Κι' δταν τὸν ἀκοῦς τὸ Γύγα τέτοια γλῶσσα νὰ μιλῇ,
καὶ ἄλλο θὰ προβλέψῃ,
κι' ἔχετο, Μαρῆ στὴ τέσπη
πῶς θὰ πᾶς στὴ Γευγελῆ.

M.— Τὸν ἀκούω τὸ Λευτέρη καὶ πολὺ μ' εὐχαριστεῖ
πῶχει πάντα τὴν καρδιά του ὁ ἀτρόμητος ζεστή.
Τὸν ἀκούω τὸ Λευτέρη καὶ πολὺ τὸν ἐκτιμῶ
ποῦν' ἀπάνου στὴν ὁδηγή του
κι' ἀστρανεῖ τὴν πυγμή του
καὶ τὴ δείχνει μὲ θυμό,
ἄλλα τὶ νὰ πῆς τοῦ κόσμου τοῦ γκριγάρη καὶ κλαψῆ
ποῦ τὸ σκέφτεται καὶ τρέμει
βλέπωντας πῶς οἱ πολέμοι
ἀρχιμάνιον ἀπὸ τὸ "Αλφα ὅταν φθάνουνε στὸ Ψι!

Τὸν Λευτέρη τὴν ἀνδρεῖα
ποὺς δεν τὴν ἀναγνωρίζει,
τὰ νὰ γδῆς κι' ἡ ἐφεδρεία
π' ἀρχιμάνιον καὶ μουριπούριζει
κι' ἵσως καὶ ν' ἀδημονᾶ
μὲ τὸ γάλινκερ στὸν ώμο ἔνα χρόνο στὰ βευνά.

Τὴ σοφία καὶ τὸ θάρρος καὶ τὴ θέλησι τοῦ Γύγα
διαθένας τὴν παινᾶ,
ἄλλα σύ, ἀπαλλαγέντα, τὰ θαρρεῖς πῶς εἶναι λίγα
τοῦ πολέμου τὰ δεινά !

Τέλος πάντων, μωρὲ Γιάννη,
στὰς δεινὰς αύτὰς στιγμάς,
Γερμανοὶ καὶ Παρισιάνοι
τὰ τσιγκώσανε γιὰ μᾶς
μᾶς προστίθενται κι' ἐτοῦτα τὰ Γαλλογερμανικά.

Μέσα στῶν νικῶν τὴ μέθη
ποῦ ὁ Ρήγας μᾶς εὐρέθη,
δὲν τωτέρασ' ἀφ' τοῦ νοῦ
πῶς παρεξηγεῖς ὁ Γάλλος ὅτι πῆς τοῦ Γερμανοῦ.
Κι' δταν ἔπιασε τὴν κοῦπα
στοῦ πουνιάδου τὸ τραπέζι,
κάτι ποῦπες, κάτι σούπα
προσβληθήκαν, οἱ Φραντσέζοι
ποῦναι σκύλος μὲ τὴ γάτα
μὲ τοῦν καρπογερμανούς
ὅπως καὶ τὰ Περατάτα
μὲ τοῦν κουρλοκαστρινούς.

"Ολα λές μᾶς κυνηγοῦνε!
Τὶ περίεργοι συμπτώσεις !
Γάλλοι μᾶς παρεξηγοῦνε
τὰς Βασιλικάς προπόσεις,
Αλβανός κατηφορίζει
στῆς Ηπείρου τὰ ἐδάφη,
ὅ Αλῆς μᾶς φοβερίζει
πῶς στὴ φτέρονα του μᾶς γράφει,
τὸ Ρεσήτ μὲ τὸ σαρίκι
ποῦ θὰ φέρῃ τὴ συνθήκη,
τόνε βλέπω ποῦ ξαργεῖ,
ἡ ἀριάδα ἡ σπασμένη
ἔβαρεθη κλεισμένη
καὶ μοῦ λένε πῶς θὰ βγῆ
στῶν συνόρων τὸ κορδόνι
μάχες κάνουν οἱ εὐζῶνοι
μὲ τοὺς Αλβανούς ληστάς,
ῶχ! καῦμένε Βενιζέλε πῶς στὸ διάολο βαστᾶς !

M.— Κιτάρα σ πᾶμε καὶ βιολὶ^ν
κι' ὅλα μᾶς εἰν' ώρατα.
δ' Ιταλὸς μᾶς ἀπειλεῖ
πῶς θάρτη στὸν Περαία.

G.— Τὶ θάρτουνε νὰ κάμιουνε τῆς Ρώμης τὰ γουρούνια;
M.— Μὰ ἵσως νὰ νομίζουνε πῶς θαῦρον μακαρούγια.

Κόσμιος, βρὲ μάται μου, χαλᾶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις.
Δὲν ἔφτασαν ν' ἀλλάξουνε τὰ διοῦχα τους οἱ ναῦτες
πώμπρὸς ὅπισθ τοὺς καλεῖ τὸ δεύτερο ντελάλι
λόγῳ πῶβρυκολάκιασε ὁ Βαρβαρόσσας πάλι.

S' ὅσους πολέμους κι' ἄν νικῶ,
μεγάλο βλέπω τὸ καπὸ^ν
καὶ τὴν ἀνωμαλία.
Ἡρθε κι' δ' νέος ναύαρχος ὁ Κάρο ἀφ' τὴν Ἀγγλία,
καὶ κάργα τὰ τιμόνια σου μεσσία καὶ πατέρα
καὶ πρόσεχε στὸ ὑπερό μήν πέσουμε στὴν ξέρα.

Αρχινῶ νὰν τὰ σαστίζω.
Τὶ κατάστασις κι' ἐτούτη !
Ιανούδοντο ποσφατώ
με φωτὶ καὶ με μπαρούτη.
Κι' ὑστερὶ ὅταν στρατεύεται
οὔτε ζήτημα πάνενα εἰν' ἀκομά λειτυμένο,
εἰδὸς ἀκομά ξεγνοιαστὰ
οὔτε ξέρω τὶ θὰ γίνη
στοῦ Λεβάντε τὰ νησιά !

Γ.—

Κι' ὅμως μ' ὅλη τὴ μεγάλῃ
τῶν πραγμάτων ἀταξίᾳ,
ἔγὼ τάσσομαι καὶ πάλι
μὲ τὴν αἰσιοδοξία
κι' ἄν δὲ Τοῦρκος τὰ μπερδεύει
καὶ τὰ βλέπουμαι θολά,
κι' δὲ Λευτέρης μαγερεύει
γιὰ τὴν κοῦντα του πολλὰ.

"Αν φοβῶμαι καὶ τρομάζω μὲ τὴν ἀκαταστασία,
μ' ἐνθαρρύνει δὲ Κουμπάρος,
μὲ παρηγορεῖ τὸ θάρρος
τοῦ λεβέντη τοῦ μεσσία,
π' ὅσο νᾶν τὰ βάσανά μας πιὸ μεγάλα, πιὸ πολλὰ,
τὸ μυστηριώδες χείλος πιὸ πολὺ χαμογελᾶ !

Αἰσιοδοξῶ πῶς ὅλα θὰ λυθοῦν μὲ τὸ καλὸ
καὶ θὰ πάψῃ φαριμάρα
δίχως νέχονται ἀλλα συπάρα
στή στερεὰ καὶ στὸ γιαλὸ
μ' ἄν τὰ πράγματα θολώσουν κι' ἔλθῃ σύμπτωσις μοιραία
ν' ἀπαντήσουμε τὸν Τοῦρκο μὲ τὸ Βούλγαρο παρέα
στήν ἀπάνου Τζουμαγιά,
καληνύχτα κι' ἔχε γιὰ !

Πάλιν ἡ γλώσσα τοῦ Μαροή στους αἰχμαλώτους φλυαρεῖ.

Μ.— Δὲ μοῦ λέτε Τσελεπῆδες καὶ Ζιζηγῆ ἀγαπητὲ,
Τοῦρκοι θάσαστ' αἰωνίως ; Δὲν δέ τοι ἀλλάξετε ποτὲ ;
Τὸν αἰώνιο σας ὁόλο,
ντὶ δὲν τὸν ἀλλάξετε ;
Μ' ὅλο πονηριὰ καὶ δόλο
θὰ μᾶς κουβεντιάζετε ;

Τὶ γενάτια καὶ κακίες
εἴν' αὐτὲς ποῦ βγάνετε ;
Διαρκῶς στρεψοδικίες
θέλετε νὰ κάνετε ;
Σᾶς ἐπῆρα τὸ Μπιζάνι, τὸ Ιστύπ, τὸ Περλεπὲ,
τὸ λοιπὸν μὲ ποιὸ θάρρος
ποῦ νὰ σᾶς θερίσῃ χάρος,
μᾶς μιλεῖτε μὲ τουτέ ;

Βρές ἐφέντηδες κηφῆνες
ποῦ σᾶς θρέφω δέκα μῆνες
καὶ δὲν ἔχετε στὸ νοῦ σας νὰ μοῦ δώσετε λεφτά,
τὶ φιγοῦρες εἰν' ἐφτῆνες ; Τὶ βακούφρια εἰν' αὐτὰ ;
Γιὰ μαζώχτε τὴν ὁρὰ σας μὴ μὲ πιάσουν τὰ γλυκεῖν
κι' ἐπιφέρω, Τσελεπῆδες,
νέες πάλιν καταιγίδες
στοῦ Βεζύρη τὰ βρακιά.

Βρές ἀγαδες
πιλαφάδες
πωξαντλήσετε τὸ ὄζει
καὶ μωκάμετε κοιλιά,
κι' ἀλλο ἔνδο σᾶς μυρίζει
δπως φαίνεται δουλειά.

Βοὲ Ἀλῆ καὶ μπάριμα Χότζα καὶ Μουχτάρη καὶ Ζιζηγῆ,
ποῦ σᾶς θρέφω γιόμα, βράδυ, ὅλο πέρδικες γιαχνή,
τὰ βακούφρια νὰν τὸ ἀφήστε καὶ ν' ἀλλάξετε βούλη,
μὴ μὲ κάμετε καὶ σκάσω
κι' ἔρθω καὶ σᾶς τὸ περάσω
καὶ τὸ δεύτερο σουβλή.

Κάτοτε νὰ μήν ξεράσω
πάλι μέσ' τὴ φέσα σας.
κάτοτε νὰ μήν σας πάσω
τὸ Λευτέρη μέσα σας !

ΖΙΖΑΝΙΩΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ ΝΥΚΤΑ

"Αστέραια τὸ οὐρανοῦ, πλάνες ἐλπίδες,
πνιγήτε στὰ ποτάμια τῆς Ὁδύνης
κι' ἀφήτε ταῖς φτωχὲς πυγολαμπίδες
νᾶνε κανδήλια σκοτεινῆς γαλήνης.

Καὶ σὰ χλωμὸ φεγγάρι, πικραμμένο,
πέσε σιμά στοὺς τάφους σὲ μιὰν ἄκρη,
χύσε τὸ φῶς σου, ἀφοῦ δὲν ἔχεις δάκρυ,
καὶ μεῖνε ἐκεῖ παντοτεινὰ σβυμμένο.

Οἱ κοῦνοι, τὰ λουλούδια μαραθῆτε
καὶ τὴ ζωὴ στὰ κυπαρίσσια ἀφῆτε
γιὰ νὰ θολώνουν πάντα καὶ νὰ ἴσκιλάζουν
τὰ μάρμαρα, νὰ μὴν ἀσπρογυαλιάζουν.

Ταῖς μελωδίες πάψετε τὸ ἀηδόνια
καὶ μαξενθῆτε νυκτερίδες, ὄρνεια,
τραγούνδια τῆς Ὁδύνης νὰ οὐρλιάζετε
καὶ μέσ' τὴν ἀγναλιά της νὰ πουρητάζετε,
μάννα γιὰ σᾶς, ἔκαληρισμένη ἐκείνη,
καὶ τὸ νανούρισμά σας νᾶνε οἱ θρῆνοι.

Δ. Κ. Ι.

ΣΤΟ ΕΗΓΑ

Ρήγα χρονὶς καὶ συμπαθῆ,
Ρήγα ποῦ θὰ μᾶς σώσῃς,
λέγε πολλὰ μὲ τὸ σπαθὶ^ν
καὶ λίγα στὰς προπόσεις.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΦΟΒΟΙ

Κατὰ ποῦ βλέπω τὸν καιρὸ^ν
καὶ μοῦ μυρίζεις ἡ φλάσια,
ογκήγωρα κι' ἔγὼ θαρρῶ
θὰ βάλω τὴ μπαλάσια.

Κι' ἄν ἔχαιρος ἡ γυναῖκα μου
κι' ἔκανε τὸ σταυρὸ τῆς.
πωλύττωσ' ἀπὸ σφαῖρες,
γιατὶ δὲν ἐμαγκάρησα
φουροῦ ἀφ' τὸ πλευρὸ τῆς
στῆς ἐνδοξεῖς ημέρες.

Βρόντητ' ἀπὸ δῶ, βρόντητ' ἀπὸ κεῖ
θὰν τὸ φορέσω τὸ χακὶ^ν
στρατιώτη νὰ μὲ ντύσουνε
καὶ στοῦ Ἰτζέτ καὶ στοῦ Σαβῶφ
νὰ πά' νὰ μὲ συστήσουνε.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Εἰρήνη σὰν ἐκλείσαμε
λέγαμε θὰ ν' ἔγασάνουμε,
μὰ σάλι μπερδευτήκαμε
κι' ἀλλα μαλλιὰ θὰ ξάνουμε..

"Αν νικηταὶ φανήκαμε
γραμμὴ σ' τὴν ἐκστρατεία
γκάφες πολλὲς ἐκάναμε
μὲ τὴ... διπλωματία !

Σὰν τὰ παιδιὰ μᾶς γέλασαν
σὰν βέροντας μπονυταλάδες
πολὺ μᾶς ἐκορδίδεψαν
οἱ παλητούσφρακαλάδες.

Κι' ἐνῶ μᾶς ἀπεκούμησαν
ενδῆκαν τὸν καιρὸ τοῦς,
κι' ἐφρόντισαν κι' δεσπόται
καὶ τὸ γαϊδαρό τους

Τὴν στάσι την ἀλιστρη
κι' ἐσήκωσαν κεφαλή
κι' ἀπὸ τὸ θράσος δείχνονται
σὰν φουσκωμένοι γέλλοι.

Τὰ λόγια μας δὲν πιάνουνε
καὶ μᾶς ιλωτσοῦν τὴ σκούφια
δημιουργοῦν ζητήματα
μαγκούφρα καὶ Βούκούφρα
ποῦ μεῖς ἄν τὰ κατέχουμε
ζητοῦν νὰ τὰ τρυγάνε
καὶ τὰ παληὰ προνόμια
κι' ἐκεῖνα μᾶς χαλάνε.

Μᾶς λένε ἀποξημίωσι
καμμὰ δὲν θὰ πληρώσουν
υῦτ' αἰχμαλάτων τάτσα
σκέπτονται νὰ μᾶς δώσουν
μὰ καὶ νὰ τοὺς πληρώσουμε
γιὰ τόσους αἰχμαλάτους
ποῦ πέθαναν εἰδὼν τόπο μας
ἀπὸ καῦμδο δικό τους !

Κι' ἀλλα πολλὰ γυρεύουνε
καὶ φρύγνους μὲ καρβέλια
κι' ἐκεῖ ποῦ μᾶς ἐχρώσταγαν
μᾶς παίρνουν καὶ τάμπελια !

Μᾶς έίξαν σὲ λαβύρινθο,
ποῦ μ' Ἀριάδνης μάντο
θὰ βγοῦμε, σὸν ἀσχίσουμε
τὸν πόλεμο τὸν τρίτο....

Αὐτὸς εἶναι τὸ φάρμακο
γιὰ τέτοιους Τουρκαλάδες
γιαγινὲς δλητοῦ νδρεχίσουνε
νὰ κάνουν.....τεμενάδες.

CHEF

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Διορθοῦμεν μίαν παρεισφρύσασαν
ἀνακρίβειαν εἰς τὰ γραφέντα σχετικῶς
μὲ τὸ ζήτημα τῆς ματαιωθείσης ἐκλογῆς
τοῦ ἐπόπτου Ιατροῦ τῶν Φιλαγγήδωπικῶν. Οἱ Ιατροὶ μὴ δυνάμενοι νὰ
προσέλθωσαν κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσκλήσεως λόγῳ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ
πένθος τοῦ συναδέλφου των κ. Δελλαδέταιμα, ἦν ἐπιτακτικὸν κοινωνικὸν παθητικὸν ἐπέβαλεν, ἐσπευσαν νὰ εἰδοποιήσουν τὸν κ. Νομαρχοῦντα περὶ τοῦ
ὑπάρχοντος καθολύματος.

— Η πρόσυμετος αὐτὴ λεπτομέρεια
ἐπὶ μᾶλλον διαστασηίσει τὸ ζήτημα ἀ-
ποτελεῖσθαι διατάξεις καὶ οὐτοὶ εἶναι
ἐν λήψει διατάξεις καὶ τάξει, ο δὲ κ. Νο-
μαρχὸν αἰδομένος διατάξεις.

— Τοῦ προστάτου τοῦ Αιγαίου θεοῦ τοῦ Απόστολου τοῦ Σχολαρίου
τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου
τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου τοῦ Αγίου Ιωάννου τοῦ Λαζαρίου

— Ενεφανίσθησαν ἐν δύο πρὸς ἑξα-
τασιν 42, μεταξὺ τῶν δύο ιών συγκατα-

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟ ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΩΣΗ

